

Arrest

nr. 252 423 van 9 april 2021
in de zaken RvV X en X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op respectievelijk 28 januari 2020 en 30 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van respectievelijk 24 december 2019 en 26 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 15 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 mei 2019. Verzoekster dient op 31 juli 2019 een beschermingsverzoek in. Zij wordt gehoord op het CGVS op 9 november 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op respectievelijk 24 december 2019 en 26 november 2020 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen voor verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de nationaliteit van El Salvador, bent u geboren op 14 juni 1978 in de stad San Miguel, waar u ook bent opgegroeid. U bent tot uw achttiende naar school gegaan. Na uw middelbare studies heeft u verschillende jobs gedaan. Zo zou u onder andere hebben gewerkt voor een sloopbedrijf, maar ook als werknemer in de begrafenisonderneming van uw vader. In 2014 trouwde u met M.L.G.d.G.(...). Jullie hebben samen drie kinderen: C.A.(...) (° 10/08/2005), S.B.(...) (° 23/03/2010) en M.B.(...) (° 10/03/2015). Van 2015 tot 2016 heeft u een jaar illegaal gewerkt en gewoond in Miami.

Toen u in 2016 terugkeerde naar El Salvador zou u met het spaargeld de mini-supermarkt van uw moeder hebben overgekocht voor een bedrag van 8000 dollar. U baatte voortaan samen met uw echtgenote deze zaak uit. Omdat de bende MS (Mara Salvatrucha) al enige tijd de buurt controleerde, waar jullie woonden, dienden jullie een zogenaamde renta te betalen. Iedere maand diende u zoals uw moeder eerder had gedaan 200 dollar af te dragen. Recent hebben de bendeleden uw echtgenote aangesproken om voortaan 250 te betalen. Uw echtgenote zou hen hebben uitgelegd dat zij hierover met u dienden te onderhandelen. Voor u was deze renteverhoging de druppel die de emmer deed overlopen. U had eerder al moeite om de 200 dollar op tijd betaald te krijgen, dit vanwege dalende omzetcijfers nadat enkele bendeleden met al hun overlast het huis naast jullie winkel hadden gehuurd. U vreesde ook dat uw oudste zoon zou gerekruteerd worden door de bende. Enkele weken voor het einde van het schooljaar 2018 zou u hem omwille van deze reden hebben thuisgehouden en verboden hebben om nog naar school te gaan. Op 16 december 2018 zou u El Salvador hebben verlaten. Op 17 december 2018 kwam u aan na een tussenlanding in Madrid in België aan. Op 15 januari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, de geboortekten van uw drie kinderen en van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, enkele facturen van de vennootschap, uw reistickets, een persartikel over een vriend van u die door bendeleden was vermoord en tenslotte nog enkele foto's van uw vrouw, uw drie kinderen en van de zaak die jullie uitbaatten.

In februari 2019 zou er een man met een rugzak en een gsm in de hand uit jullie huis weggelopen zijn op het moment dat uw moeder en uw nicht daar aankwamen. Blijkbaar was hij jullie huis binnengedrongen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de

Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U verklaart dat u in El Salvador het slachtoffer werd van afpersingen door bendeleden van MS die u verplichtten om maandelijks 200 dollar rente te betalen in het kader van de mini-supermarkt die u uitbaatte. Recent werd aangekondigd dat dit maandelijks bedrag zou verhoogd worden tot 250 dollar. U vreesde tevens dat uw oudste zoon door de bendeleden zou gerekruteerd worden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 81 en verder). Echter bevatten uw verklaringen verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig in het gedrang brengen.

Vooreerst is het erg opmerkelijk dat u het land zou hebben moeten ontvluchten omwille van een aangekondigde renteverhoging in het kader van de voedingszaak die jullie uitbaatten, terwijl uw achtergebleven familieleden deze voedingszaak momenteel verder uitbaten. Dit betekent dat zij verder zouden aangesproken worden door de bendeleden van MS voor de maandelijks te betalen rente. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat zij deze rente niet meer zouden (kunnen) betalen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 117). Het feit dat uw echtgenote en uw oudste zoon de mini-supermarkt gewoon verder blijven uitbaten, en ze zich bovendien als gevolg van uw vertrek ernstig hebben moeten reorganiseren om de zaak draaiende te houden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 108 en 109), ondermijnt in sterke mate uw beweerde vrees voor vervolging, temeer u hen zou blootstellen aan de omstandigheden waarbinnen u voor zichzelf een dermate groot risico ontwaarde dat u er uw land voor moest ontvluchten. Deze vaststelling ondermijnt in sterke mate de door u aangehaalde beweerde vrees.

In ditzelfde verband dient nog opgemerkt te worden dat uw beide ouders nog in uw ouderlijke huis wonen met uw gezin (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 69). Uw moeder was vóór u de eigenaar van de vennootschap en mag dus verondersteld worden het klappen van de zweep te kennen, gelet op de veertig jaar ervaring die ze heeft in het uitbaten van de mini-supermarkt (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 48) waarvan acht jaar onder toezicht van de bende MS die toen al 200 dollar renta vroegen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 95). Uw moeder kreeg destijds 8000 dollar van u voor de verkoop van haar vennootschap (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 53). Daarnaast is uw moeder ook actief in vastgoed: ze verhuurt en verkoopt vastgoed, hoewel dit beperkt is (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 96 en 100). Uw vader baatte destijds een begrafenisonderneming uit samen met zijn broer, dewelke nu door uw halfbroer is overgenomen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 50-51 en 100). Uit deze informatie blijkt dus dat u uit een middenstandersfamilie komt met redelijk veel ervaring. Men mag er dan ook redelijkerwijze van uit gaan dat u een beroep zou kunnen doen op uw directe familieleden om het hoofd te bieden aan deze renteverhoging mochten jullie zelf problemen hebben met de tijdige betalingen ervan. In ditzelfde verband liet u overigens optekenen dat u in het verleden twee keer moeilijkheden had gekend om op tijd de rente te betalen en u dit oploste door geld te lenen bij een buurvrouw (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 99).

Wat uw vrees betreft in verband met uw oudste zoon, meer bepaald dat deze mogelijkerwijze zou gerekruteerd kunnen worden door de bendeleden, dient het volgende te worden opgemerkt.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u hem niet onmiddellijk tezamen met u het land heeft laten ontvluchten. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u niet het geld had om iedereen van uw familie te laten

overkomen naar België. Als dit werkelijk zo is, dan is het onbegrijpelijk dat u niet de keuze heeft gemaakt om in de eerste plaats uw zoon in plaats van uzelf naar Europa te laten vluchten om daar zijn leven in veiligheid te brengen, temeer daar uzelf opmerkte dat u het meeste vrees koesterde voor hem. Helemaal onbegrijpelijk is het wanneer uzelf opmerkt dat men zijn achtergebleven familieleden in groot gevaar brengt wanneer men slechts één iemand laat vluchten uit het land omdat er dan het risico is dat zij zullen vermoord worden (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 125). Uw handelwijze is flagrant in strijd met uw verklaringen en ondermijnt dan ook sterk uw beweerde vrees voor vervolging.

In ditzelfde verband kan eveneens nog opgemerkt worden dat uw oudste zoon na uw vlucht werd ingeschakeld om uw echtgenote bij te staan voor de uitbating van de mini-supermarkt. U zegt weliswaar dat uw zoon nooit alleen wordt gelaten uit veiligheidsoverwegingen, maar u liet ook optekenen dat hij regelmatig wordt ingezet om de klanten te bedienen en de bestellingen te doen bij de leveranciers (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 109). Door mee de uitbating van de mini-supermarkt op zich te nemen, stelt uw zoon zich aldus heel erg bloot aan contacten met de bendeleden aangezien deze zich telkens bij u thuis aanmelden om de rente op te halen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 89). Ook deze handelwijze ondermijnt in sterke mate uw beweerde vrees voor vervolging in uw hoofd en in hoofd van uw familieleden, in het bijzonder van uw zoon.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u over het incident in februari 2019 waarbij een vreemde man uit jullie huis kwam gelopen, zelf verklaarde niet te weten of dit een ordinaire dief was dan wel iemand van de bendeleden (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 81). Het feit dat de man in kwestie onmiddellijk wegliep bij het zien van uw bejaarde moeder en uw nichtje doet sterk vermoeden dat het eerder de eerste dan de tweede hypothese was.

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u voorlegde, bevestigen uw persoonsgegevens en die van uw familieleden, het feit dat jullie een mini-supermarkt uitbaten en tenslotte uw reis naar België. Al deze zaken staan hier niet ter discussie. Het persartikel in verband met een vriend van u die door bendeleden werd vermoord, betreft een probleem dat niets met uw persoonlijke problemen te maken heeft. Deze door u voorgelegde documenten veranderen aldus niets aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen voor verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u geboren op 22 maart 1989 in Cirigual in het departement Morazán, waar u tot uw dertiende heeft gewoond. U heeft uw vader nooit gekend en uw moeder is omstreeks uw zevende overleden ten gevolge van een leverziekte. U zou vervolgens samen met uw broer zijn opgevoed door uw grootmoeder langs moeders zijde. Omstreeks uw dertiende zou u verhuisd zijn naar de stad San Miguel, waar u bent beginnen te werken als verkoper van pupusa's, een in El Salvador erg populaire deegsnack. In 2004 zou u [G.H.J.C.] hebben leren kennen, met wie u in 2014 in het huwelijk trad en met wie u drie kinderen heeft: [C.A.], [S.B.] en [M.B.]. U zou vanaf 2004 beginnen te werken zijn in de mini-supermarkt van uw schoonmoeder. In 2016 zou uw echtgenoot de supermarkt hebben overgekocht voor een bedrag van 8000 dollar. U baatte voortaan met uw echtgenoot de zaak verder uit. Omdat de bende MS (Mara Salvatrucha) al enige tijd jullie buurt controleerde dienden jullie een zogenaamde renta te betalen. Iedere maand dienden jullie zoals uw schoonmoeder eerder had gedaan 200 dollar af te dragen. Begin maart 2019 zouden de bendeleden u hebben gevraagd om meer dan 200 dollar te betalen, maar u zou deze eis hebben kunnen afwimpelen. U zou hen gezegd hebben dat jullie in het verleden altijd op tijd hadden betaald en ook dat jullie regelmatig frisdrank en voeding hadden geschonken.

In november 2018 zouden bendeleden van MS uw zoon hebben benaderd aan de uitgang van zijn school. Ze zouden hem gezegd hebben dat hij zich diende aan te sluiten bij hen. Hij zou hiervoor twee dagen bedenktijd gekregen hebben. Men zou doodsb bedreigingen geuit hebben ten aanzien van uw zoon en zijn familie om hun eis kracht bij te zetten. Toen uw zoon later die avond vertelde wat hem was overkomen, zouden jullie besloten hebben dat hij niet langer naar school kon gaan. De volgende dag zou uw echtgenoot de directeur van de school hebben opgebeld en hem uitgelegd hebben dat uw zoon zo ziek was geworden dat hij de resterende twee weken van het schooljaar niet langer naar school kon gaan. Omdat uw echtgenoot vreesde dat er nog meer onheil jullie familie zou overkomen, besloot hij in december 2018 naar België te vluchten. Op 15 januari 2019 diende hij een verzoek om internationale bescherming in. In december 2019 werd door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Uw echtgenoot ging tegen deze weigeringsbeslissing in beroep bij de RVV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Deze procedure is op heden nog hangende.

In februari 2019 zou er een bendelid van MS naar u thuis gekomen zijn. Hij zou geïnformeerd hebben naar de reden waarom uw zoon niet meer naar school was gekomen. U zou hem hebben uitgelegd dat hij niet meer naar school kon gebracht worden door uw echtgenoot aangezien deze laatste op vakantie was vertrokken naar Spanje. U loog dat uw echtgenoot in juni zou terugkeren en dat het dan terug in orde zou komen. Omstreeks 4 juni 2019 zou er opnieuw een bendelid naar u gekomen zijn. Hij was gewapend. Hij zou naar uw zoon gevraagd hebben en ook gezegd hebben dat uw echtgenoot nog steeds niet thuis was gekomen. U zou hem hebben uitgelegd dat hij in Spanje een probleem had gehad. Hierop zou hij u hebben gezegd dat u dan maar uw zoon diende over te leveren aan hen. U zou hem hebben geantwoord dat u niet van plan was dit te doen en dat hij dan maar eerder u in de plaats van uw zoon diende mee te nemen. Vervolgens zou het bendelid u voorgesteld hebben om 1000 dollar te betalen. Toen u daarop duidelijk maakte dat u dit geld niet had, zou hij u agressiever hebben benaderd. Hierop zou uw schoonmoeder zijn tussen gekomen. Ze zou gezegd hebben dat jullie gingen betalen. Uiteindelijk werd overeengekomen om te betalen na een week. Op 10 juni 2019 zou u paspoorten

hebben aangevraagd voor uzelf en voor uw drie kinderen. Diezelfde dag zou er iemand van de bende zijn langs gekomen om het geld te innen. Uw schoonmoeder zou hem de afgesproken 1000 dollar hebben overhandigd. Op 20 juli 2019 zou u samen met uw drie kinderen via Spanje naar België gereisd zijn, waar jullie op 21 juli 2019 aankwamen. Op 29 juli 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw paspoort, de paspoorten van jullie drie kinderen en uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert zich op dezelfde feiten als die van uw echtgenoot. Daarnaast haalt u nog gebeurtenissen aan die u zou hebben meegemaakt nadat uw echtgenoot reeds het land had verlaten maar die evenwel rechtstreeks verband houden met dezelfde feiten die uw echtgenoot heeft aangehaald (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 8 en 9). In de mate dat u zich op dezelfde feiten baseert als uw echtgenoot, dient te worden opgemerkt dat in zijn hoofde reeds een weigeringsbeslissing werd genomen door het CGVS. Deze weigeringsbeslissing luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

De documenten die u voorlegde, bevestigen uw persoonsgegevens en die van uw familieleden, het feit dat jullie een mini-supermarkt uitbaten en tenslotte uw reis naar België. Al deze zaken staan hier niet ter discussie. Het persartikel in verband met een vriend van u die door bendeleden werd vermoord, betreft een probleem dat niets met uw persoonlijke problemen te maken heeft. Deze door u voorgelegde documenten veranderen aldus niets aan bovenstaande vaststellingen.

Na uw persoonlijk onderhoud dient bijkomend te worden opgemerkt dat u net als uw echtgenoot verwijst naar enerzijds de renta die jullie dienden te betalen en anderzijds naar de gedwongen rekrutering van uw oudste zoon. Echter, in tegenstelling tot uw echtgenoot liet u duidelijk optekenen dat het eerste probleem voor u geen vluchtmotief uitmaakte. U lichtte toe dat u erin slaagde met de bendeleden overeen te komen om af te zien van de verhoging van het vereiste bedrag. U zou de bendeleden hebben kunnen overtuigen door hen erop te wijzen dat jullie in het verleden steeds gehoorzaam hadden betaald. U wees hen er ook op dat zij regelmatig frisdrank en voedsel hadden gekregen. U zou hen bovendien duidelijk hebben gemaakt dat u omwille van de vele problemen in de wijk niet meer zo veel producten verkocht waardoor een verhoging voor jullie niet haalbaar was. De bendeleden zouden schoorvoetend hebben ingestemd met uw argumenten.

Er werd dan ook geconcludeerd dat in uw hoofde het enige vluchtmotief er uit bestond dat de bendeleden uw oudste zoon gedwongen zouden rekruteren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 94-105). Het feit dat uw echtgenoot de maandelijkse renta die jullie dienden te betalen als hoofdreden aanhaalde voor zijn vlucht uit El Salvador, terwijl u uitdrukkelijk liet optekenen dat dit voor u geen vluchtmotief uitmaakte, roept de nodige vraagtekens op.

In verband met de bijkomende feiten die u zou hebben meegemaakt nadat uw echtgenoot het land had verlaten, dient het volgende te worden opgemerkt.

U verklaarde dat uw zoon in november 2018 werd benaderd door bendeleden van MS. Ze zouden van hem geëist hebben dat hij zich zou aansluiten bij hen. Hij zou hiervoor twee dagen bedenktijd gekregen hebben (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 127). Om hun eis kracht bij te zetten, zouden ze doodsb bedreigingen geuit hebben ten aanzien van hemzelf en zijn familie. Er werd u tijdens het gehoor gevraagd wat er hierna nog is gebeurd. Vreemd genoeg verklaarde u dat hierna uw echtgenoot besloot om het land te ontvluchten. U werd erop gewezen dat deze door u geschetste gang van zaken de

wenkbrauwen doet fronsen, gelet op het feit dat men redelijkerwijze zou verwachten dat niet uw echtgenoot maar wel uw zoon in veiligheid diende gebracht te worden. U antwoordde hierop dat uw echtgenoot gemakkelijker het land kon ontvuchten. Bovendien zou er op dat moment niet voldoende geld voorhanden geweest zijn om iedereen tezamen te laten vluchten. Daarnaast haalde u nog aan dat in het geval uw echtgenoot samen met uw oudste zoon zou gevlucht zijn de achtergebleven familieleden nog meer in gevaar zouden gebracht worden en ook dat het niet mogelijk was om uw oudste zoon alleen te laten vluchten gelet op het feit dat hij nog minderjarig was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 134-135). Deze uitleg kan uiteraard geenszins overtuigen.

Vervolgens is het opmerkelijk dat uw echtgenoot verklaarde dat jullie oudste zoon u bijstond in de uitbating van de mini-supermarkt nadat hij het land had verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud 1911648, vragen 108 en 109), terwijl u uitdrukkelijk verklaarde dat uw zoon u helemaal niet heeft bijgestaan in de uitbating van de winkel nadat uw echtgenoot het land was ontvucht. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat men uw echtgenoot wellicht verkeerd had begrepen of dat hij het wellicht niet goed had uitgelegd (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 151 en 152). Deze uitleg kan niet overtuigen. De verklaringen van uw echtgenoot zijn klaar en duidelijk en aldus niet vatbaar voor interpretatie weergegeven in de notities van het persoonlijk onderhoud.

Voorts is het erg opmerkelijk dat de bendeleden die uw zoon wensten te rekruteren pas in februari 2019 naar uw huis zouden zijn gekomen om te informeren naar uw zoon, met andere woorden ongeveer drie maanden nadat ze hem voor het eerst hadden benaderd. Dit is weinig geloofwaardig gelet op het feit dat ze hem in november al met de dood hadden bedreigd en hem bovendien slechts twee dagen bedenktijd hadden gegeven. Bovendien zou u het bendelid dat in februari bij u thuis was langs gekomen heel eenvoudig hebben kunnen afwimpelen door te zeggen dat uw echtgenoot pas in juni 2019 zou terugkomen naar huis, waarop dit bendelid spontaan aanbod om dan terug te komen om te informeren naar de situatie. Dit doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen. Evenzeer ongeloofwaardig is dat het bendelid dat in februari 2019 bij u thuis langs kwam in de eerste plaats informeerde naar uw echtgenoot en niet naar waar uw zoon zich bevond. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde hierop dat ze de kwestie met uw echtgenoot wilden oplossen. U voegde eraan toe dat ze wellicht op de hoogte waren van het feit dat uw zoon zich gewoon thuis bevond (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 138-146). Deze uitleg kan andermaal niet overtuigen. Het was de bendeleden immers om uw zoon te doen. Dat ze dan niet meer druk zouden hebben uitgeoefend op u om uw zoon aan hen uit te leveren, gelet op het feit dat ze wisten dat deze zich gewoon bij u thuis bevond, is totaal onbegrijpelijk.

In verband met de 1000 dollar die u diende te betalen in juni 2019 is het tenslotte opmerkelijk dat u nergens bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangehaald dat deze effectief door uw schoonmoeder is betaald (zie notities persoonlijk onderhoud DVZ). U verklaarde eerst dat u dit niet had aangehaald omdat de dossierbehandelaar u had gezegd dat u alle details kon vertellen bij het volgend persoonlijk onderhoud. Toen u erop werd gewezen dat deze betaling van 1000 dollar toch bezwaarlijk als een detail kon worden beschouwd, wijzigde u uw eerdere verklaringen en liet u optekenen dat u het wellicht wel had vermeld maar dat u niet wist waarom de dossierbehandelaar het niet had opgeschreven (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 168-170). Deze uitleg is weinig overtuigend. Wat er ook van zij, het is evenzeer opmerkelijk in dit verband dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS met geen woord heeft gerept over deze betaling (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 74 en verder).

In de mate dat u nog aanhaalde getuige te zijn geweest van een afrekening tussen leden van verschillende bendes dient te worden opgemerkt dat deze feiten, die dateren van 2017, nooit problemen gelinkt aan uw persoon hebben veroorzaakt (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 78-82).

In de mate dat u voorbeelden aanhaalde van geweld binnen de wijk (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 76), dient te worden opgemerkt dat u hiermee naar een algemene onveilige situatie verwijst als gevolg van de aanwezigheid van bendes. U toont hiermee evenwel geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>

files/rapporten/coi focus salvador situation securitaire 20190715.pdf en de “ UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from El Salvador ” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten bevestigen enkel uw persoonsgegevens en die van jullie drie kinderen. Deze zaken staan hier evenwel niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de samenhang

Eerste en tweede verzoeker zijn echtgenoten. De tweede bestreden beslissing verwijst grotendeels naar de motieven van de eerste bestreden beslissing en hernemen deze integraal. In de tweede bestreden beslissing wordt daarnaast ingegaan op de gebeurtenissen die verzoekster zou hebben meegemaakt nadat verzoeker reeds het land had verlaten, maar die evenwel rechtstreeks verband houden met dezelfde feiten die verzoeker heeft aangehaald.

De verzoekschriften tegen de eerste en tweede bestreden beslissingen bevatten dezelfde middelen en zijn deels gelijklopend. In het verzoekschrift van verzoeker wordt gewezen op nieuwe feiten die sinds zijn vertrek zijn voorgevallen, feiten die verzoekster in het kader van haar beschermingsverzoek alsook haar beroep verder uiteenzet.

Gelet op deze feitelijke omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. De verzoekschriften

3.1. Het verzoekschrift tegen de eerste bestreden beslissing

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de commissaris-generaal en tracht deze te weerleggen.

Hij geeft vooreerst aan dat hij nooit heeft benadrukt dat zijn zoon het winkeltje verder aan het uitbaten was. Integendeel, hij is gestopt met school omdat de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS-13) hem zelfs op school kwam zoeken.

Verder kan hij zich niet vinden in de redenering van de commissaris-generaal dat het feit dat ze het afpersingsgeld konden betalen, dit minder erg maakt. Hij benadrukt dat het feit dat ze werden afgeperst, een teken is dat hun leven in gevaar is indien ze de wensen van de MS-13 niet naleven.

Verder stelt verzoeker dat hij asiel heeft aangevraagd in de hoop de rest van de familie later te kunnen overbrengen en hen in veiligheid te brengen. Ondertussen, zo vervolgt hij, was de situatie onhoudbaar geworden en wijst hij erop dat ook zijn echtgenote en kinderen gevlucht zijn en naar België zijn gekomen. Hij licht toe dat er na het gehoor in mei 2019 nieuwe feiten zijn voorgevallen: *“de bendes zijn opnieuw langsgeslagen voor de zoon van verzoekende partij met het oog om hem te rekruteren. De echtgenote van verzoekende partij heeft 1000 dollar moeten betalen om hem niet te rekruteren. In juli 2019 zijn zij dan ook naar België gekomen en hebben tevens asiel aangevraagd. Deze reis werd gefinancierd door de ouders van verzoekende partij door verkoop van producten.”*

Verzoeker wijst verder op de algemene situatie en benadrukt dat El Salvador wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld. Hij geeft in dit verband aan dat het rapport van verwerende partij verouderd is en achterhaald. Hij citeert uit landeninformatie daterend van november 2019.

3.2. Het verzoekschrift tegen de tweede bestreden beslissing

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangezien in de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de motivering aangaande verzoeksters echtgenoot, herneemt zij allereerst de argumentatie met betrekking tot de geloofwaardigheid van hun relaas zoals uiteengezet in diens verzoekschrift.

Vervolgens meent zij dat, waar de verwerende partij vaststelt dat hun hoofdrekenen voor vertrek niet overeenkomen – voor haar was dit de gedwongen rekrutering, voor haar echtgenoot de te betalen renta –, er geen tegenstrijdigheid is; haar echtgenoot haalde immers ook een rekruteringsvrees voor hun zoon aan. Hierbij wijst zij nog op een subjectief onderscheid; het is volgens haar niet onlogisch dat haar vrees als moeder alle andere zaken naar de achtergrond duwt.

Verder wijst zij erop dat ze hun zoon vanaf de bedreigingen thuis hielden en niet langer naar school stuurden. Zij legt uit dat haar echtgenoot als eerste vluchtte, en niet hun zoon, omdat ze hun minderjarige zoon niet alleen naar België hebben willen sturen. Ze moesten omwille van een gebrek aan financiële middelen op dat moment een keuze maken. Zij voert overigens aan dat latino's op legale wijze naar Europa komen, zonder smokkelaar, en men dus niet zomaar een minderjarige op het vliegtuig kan zetten.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat haar echtgenoot heeft verklaard dat de oudste zoon de mini-supermarkt verder bleef uitbaten, meent verzoekster dat dit berust op een vergissing.

Verzoekster benadrukt dat de bendeleden in de eerste plaats haar zoon hebben willen rekruteren op school; zij wisten dan ook niet automatisch waar hij woonde waardoor het niet onaannemelijk is dat de bendeleden pas later het thuisadres hebben achterhaald. Zij verwijst vervolgens naar de COI Focus van 12 oktober 2020 waaruit blijkt dat rekruteringspogingen van minderjarigen in schoolcontext veelvoorkomend zijn in El Salvador.

Waar haar wordt verweten dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) niet heeft vermeld dat de afpersingssom van \$1000 effectief werd betaald, wijst zij erop dat verwerende partij niet duidelijk maakt waarom dit zodanig essentieel is dat het ontbreken ervan in het eerste interview, dat dient als een

samenvatting, ongeloofwaardig overkomt. Bovendien heeft zij wel de essentie vermeld, namelijk de verplichting die \$1000 te betalen.

Verzoekster benadrukt onder verwijzing naar voormelde COI Focus het dubbel risicoprofiel van hun familie: hun zoon als minderjarige en daarnaast zij en haar echtgenoot als zelfstandige uitbaters van een mini-supermarkt.

Tot slot wijst verzoekster, net zoals haar echtgenoot in het kader van zijn beroep, op de algemene situatie in El Salvador.

3.3. Verzoekers voegen geen stukken toe ter ondersteuning van de verzoekschriften.

4. Aanvullende nota's

De verwerende partij maakt op 13 november 2020 en op 5 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie wordt gemaakt van de situatie van terugkerende Salvadoranen en van de actuele situatie in El Salvador. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 9 januari 2020;
- COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 15 juli 2019;
- COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 17 december 2020;
- COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van maart 2016.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekers verklaren beiden dat ze in El Salvador het slachtoffer zouden zijn geweest van afpersingen door bendeleden van Mara Salvatrucha (hierna: MS-13) die hen verplichtten om maandelijks 200 dollar, later verhoogd naar 250 dollar, te betalen in het kader van de mini-supermarkt die ze uitbaatten. Verzoekers halen tevens aan dat bendeleden van MS-13 zouden hebben getracht hun oudste zoon te rekruteren aan school.

5.2. Verzoekers hebben in het kader van hun beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd (AD CGVS, map met documenten), die betrekking hebben op hun persoonsgegevens en deze van hun kinderen, op het feit dat ze een mini-supermarkt uitbaten en ten slotte op hun reis naar België. Deze elementen staan hier niet ter discussie. Er kan uit deze documenten evenwel geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot verzoekers' persoonlijke problemen. Hetzelfde geldt voor de foto's van verzoekster, hun drie kinderen en van de zaak die ze uitbaatten, die enkel het bestaan van hun zaak bevestigen.

Het persartikel in verband met een vriend van verzoeker die door bendeleden werd vermoord, heeft geen betrekking op verzoekers' persoonlijke problemen. Dit artikel volstaat op zichzelf dan ook niet om voor verzoekers een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aan te nemen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.3. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals personen die zich tegen het gezag van de bendes verzetten of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermoend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, worden als een risicoprofiel aangemerkt en behoeven verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten diens individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in dat land.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.4. Wat betreft de renta die verzoekers dienden te betalen aan MS-13, wijst de Raad op wat volgt.

Algemeen gesteld is afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg om te kunnen worden gekwalificeerd als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om te kunnen worden gekwalificeerd als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij zou terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt door of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet bij voorbaat verhelen.

De beoordeling van dit risico is afhankelijk van verzoekers' individuele omstandigheden. Verzoekers moeten hierbij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar El Salvador omwille van afpersing. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat verzoekers hier niet in slagen.

Vooreerst is het weinig aannemelijk dat verzoeker het land zou ontvluchten omwille van een aangekondigde renteverhoging in het kader van de voedingszaak die zij uitbaatten, terwijl zijn achtergebleven familieleden deze voedingszaak verder openhielden en ze zich bovendien als gevolg van zijn vertrek ernstig hebben moeten reorganiseren om de zaak draaiende te houden (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8-9). Zoals terecht aangegeven in de bestreden beslissing, betekent dit immers dat zij verder zouden worden aangesproken door de benedeleden van MS-13 voor de maandelijks te betalen rente. Dat verzoeker zijn familieleden zou blootstellen aan de omstandigheden waarvoor hij uiteindelijk zelf is gevlucht, relativeert de ernst ervan.

Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat hij uit een middenstandersfamilie komt met redelijk veel ervaring. De bestreden beslissing duidt op correcte wijze: *"In ditzelfde verband dient nog opgemerkt te worden dat uw beide ouders nog in uw ouderlijke huis wonen met uw gezin (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 69). Uw moeder was vóór u de eigenaar van de vennootschap en mag dus verondersteld worden het klappen van de zweep te kennen, gelet op de veertig jaar ervaring die ze heeft in het uitbaten van de mini-supermarkt (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 48) waarvan acht jaar onder toezicht van de bende MS die toen al 200 dollar renta vroegen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 95). Uw moeder kreeg destijds 8000 dollar van u voor de verkoop van haar vennootschap (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 53). Daarnaast is uw moeder ook actief in vastgoed: ze verhuurt en verkoopt vastgoed, hoewel dit beperkt is (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 96 en 100). Uw vader baatte destijds een begrafenisonderneming uit samen met zijn broer, dewelke nu door uw halfbroer is overgenomen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 50-51 en 100)."* Men mag er dan ook redelijkerwijze van uit gaan dat verzoekers een beroep hadden kunnen doen op hun directe familieleden om het hoofd te bieden aan deze renteverhoging, mochten ze zelf problemen hebben gehad met de tijdige betalingen ervan.

Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat deze afpersing geenszins de directe aanleiding vormde voor haar vlucht uit El Salvador en liet zij ook duidelijk optekenen dat dit voor haar geen vluchtmotief uitmaakte (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8). Zij lichtte toe dat zij erin slaagde met de benedeleden overeen te komen om af te zien van de verhoging van het vereiste bedrag. Zij had de benedeleden hiervan immers kunnen overtuigen door hen erop te wijzen dat ze in het verleden steeds gehoorzaam hadden betaald en zij regelmatig frisdrank en voedsel hadden gekregen. Zij zou hen bovendien duidelijk hebben gemaakt dat zij omwille van de vele problemen in de wijk niet meer zo veel producten verkochten waardoor een verhoging voor hen niet haalbaar was, waarna de benedeleden hebben ingestemd met haar argumenten (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 7-8). Na haar vertrek heeft haar schoonmoeder zonder enig probleem verder de renta betaald tot ze de winkel sloot om gezondheidsredenen. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat de benedeleden haar schoonmoeder daarna ook met rust hebben gelaten en haar niet meer onder druk hebben gezet om de winkel open te houden (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8).

In deze omstandigheden maken verzoekers dan ook niet aannemelijk dat de loutere afpersing, verbonden aan het uitbaten van voedingszaak die ondertussen zonder problemen werd gesloten, dermate zwaarwichtig is om te besluiten tot een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verder brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit moet blijken dat zij omwille van deze afpersing bij terugkeer naar El Salvador een risico lopen op vervolging of ernstige schade. Evenmin kan de Raad zulke elementen in het rechtsplegingsdossier ontwaren.

5.4. Aan verzoekers' verklaringen dat benedeleden hun oudste zoon trachtten te rekruteren, hecht de Raad om volgende redenen geen geloof.

Verzoekers hebben verklaard dat hun oudste zoon in november 2018 door een bendelid van MS-13 zou zijn benaderd aan de uitgang van zijn school. Zij zouden hem gezegd hebben dat hij zich diende aan te sluiten bij hen en zouden doodsb bedreigingen hebben geuit. Hierop besloten verzoekers dat hij niet langer naar school kon gaan en vluchtte verzoeker in december 2018 naar België.

In dit verband moet worden opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoekers, gezien het hun zoon is die gevisieerd zou zijn door MS-13 om zich bij hen aan te sluiten, niet de keuze hebben gemaakt om hem niet onmiddellijk tezamen met verzoeker het land te laten ontvluchten. De bewering

dat ze op dat moment niet de financiële middelen hadden, overtuigt niet. Gezien de ernst van de door verzoekers beweerde bedreigingen mag immers worden verwacht dat zij alle middelen inzetten om hun zoon onmiddellijk in veiligheid te brengen, te meer uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn familie tot de middenstand behoort en zij op hen een beroep hadden kunnen doen om samen het land te ontvluchten. Dit klemmt des te meer daar verzoekster verklaart dat zij in juni 2019, met de hulp van haar schoonmoeder, in staat zou zijn geweest om binnen een week 1000 dollar op te hoesten nadat een bendelid zou hebben gedreigd haar zoon mee te pakken en zij nog een maand later plots wel met de drie kinderen El Salvador kon verlaten. Verzoekster verklaart dat haar schoonouders hebben geholpen en dat zij wat zij nog over had van de winkel heeft moeten verkopen (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 4). Hierbij kan de bedenking worden gemaakt waarom ze niet onmiddellijk dergelijke maatregelen hebben genomen, maar besloten enkel verzoeker het land te laten ontvluchten. Zeker daar verzoekers beiden opmerkten dat men achtergebleven familieleden in groot gevaar brengt wanneer men slechts één iemand laat vluchten uit het land omdat er dan het risico is dat deze achtergebleven familieleden zullen worden vermoord (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 11; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11).

De verklaring dat hun oudste zoon zou zijn ingeschakeld om verzoekster bij te staan voor de uitbating van de mini-supermarkt, *“Mijn zoon is daar degene die niet naar school gaat hij zorgt soms voor klanten en doet ook bestellingen”* (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8), is een volgende aanwijzing dat geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas. Verzoekers houden beiden voor dat dit berust op een vergissing, maar kunnen gelet op de duidelijke verklaringen van verzoeker in dit verband, niet worden gevolgd. Verzoeker verklaarde weliswaar dat hun zoon nooit alleen wordt gelaten uit veiligheidsoverwegingen, maar hij liet ook optekenen dat hij soms voor klanten zorgt, hij de bestellingen doet bij de leveranciers en de ladingen doet (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8-9). Door mee de uitbating van de mini-supermarkt op zich te nemen, zou hun zoon zich aldus heel erg hebben blootgesteld aan contacten met de bendeleden aangezien deze zich telkens bij hen thuis aanmelden om de rente op te halen (zie notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6). Ook deze handelwijze ondermijnt verder de beweerde rekruteringsvrees.

Voorts is het niet geloofwaardig dat de bendeleden die hun zoon wensten te rekruteren, pas in februari 2019 naar hun huis zouden zijn gekomen om te informeren naar hun zoon, met andere woorden ongeveer drie maanden nadat ze hem voor het eerst hadden benaderd. Ze hadden hem in november immers al met de dood bedreigd en hem bovendien slechts twee dagen bedenktijd gegeven. Verzoekster legt in haar verzoekschrift uit dat de bendeleden in de eerste plaats haar zoon op school trachtten te rekruteren en ze dan ook niet automatisch wisten waar hun zoon woonde. Hierbij kan echter de bedenking worden gemaakt hoe de bendeleden dan überhaupt aan hun adres zijn geraakt. Verzoekers verklaarden immers dat ze hun zoon na die eerste benadering niet meer naar school hebben laten gaan. Logischerwijze betekent dit dat indien de bendeleden toen nog niet op de hoogte waren van zijn verblijfplaats, ze dit drie maanden later ook niet zouden geweten hebben.

Bovendien zou verzoekster het bendelid dat in februari bij hun thuis was langs gekomen, heel eenvoudig hebben kunnen afwimpelen door te zeggen dat haar echtgenoot pas in juni 2019 zou terugkomen naar huis, waarop dit bendelid spontaan aanbood om dan opnieuw te komen om te informeren naar de situatie. Dat het bendelid in de eerste plaats informeert naar haar echtgenoot en niet naar haar zoon en dan stelt later terug te komen terwijl verzoekster eveneens verklaart dat ze wellicht op de hoogte waren van het feit dat hun zoon zich gewoon thuis bevond, is een weinig geloofwaardige gang van zaken (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11-12). Dat er dan pas op 4 juni 2019 opnieuw een bendelid zou zijn langsgekomen, geeft blijkt van een geduldige houding die niet overeenstemt met de gekende reputatie en werkwijze van bendeleden. De bewering dat ze in juni tijdelijk de rekrutering konden afkopen, doet hieraan geen afbreuk.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat leden van MS-13 zouden hebben getracht hun zoon te rekruteren.

5.5. De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat delen van El Salvador worden geteisterd door een hoge graad van crimineel geweld, en dat San Miguel, waar verzoekers verbleven, criminaliteit kent en gevaarlijk kan zijn. Verzoekster beschrijft inderdaad verschillende gebeurtenissen die zich over de jaren heen voordeden in hun colonia en die de aanwezigheid van bendeleden bevestigen, maar dit is op zich niet voldoende om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken nu zij op geen enkel moment aantoonbaar dat zij tijdens deze gebeurtenissen persoonlijk werd bedreigd door deze bendeleden of

hierdoor persoonlijk ernstige problemen ondervond (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p.6-7). De aangehaalde gebeurtenissen zijn algemeen, hebben geen betrekking op verzoekers en tonen enkel aan dat een groot deel van het openbaar leven in El Salvador door de bendes wordt gecontroleerd, iets wat noch door de commissaris-generaal noch door de Raad wordt betwist.

Verzoeker haalt daarnaast nog een incident aan in februari 2019 waarbij een vreemde man, vermoedelijk een dief nu hij onmiddellijk wegliep bij het zien van verzoekers bejaarde moeder en zijn nichtje, uit hun huis kwam gelopen. Verzoekster stelt dat zij in 2017 getuige is geweest van een afrekening tussen leden van verschillende bendes (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 6). De Raad wijst erop dat ook in deze twee gevallen het gaat om louter gemeenrechtelijke feiten die kaderen in de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en die, hoe betreurenswaardig ook, evenmin voldoende ernstig zijn om een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

5.6. Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers' individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over El Salvador, oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers er niet in slagen om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade.

5.7. Voor wat betreft de situatie van Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland, wijst de Raad op wat volgt.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari 2020 en van 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*".

Zoals reeds gesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat leden van MS-13 zouden hebben getracht hun zoon te rekruteren. Verder blijkt dat de afpersing en kortstondige incidenten die verzoekers meemaakten niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade. De Raad brengt hier in herinnering dat hun (schoon)moeder na verzoeksters vertrek nog renta betaalde tot de winkel werd gesloten en daarna met rust werd gelaten. Bijgevolg blijkt dat de geëiste renta niet is verbonden aan de winkeleigenaar of handelsuitbater, maar wel aan de betrokken handelszaak of winkel. Dit vindt ook bevestiging in de door verwerende partij bijgebrachte informatie waaruit blijkt dat, in het kader van afpersing van bepaalde beroepsgroepen zoals winkeleigenaars, niet alleen de winkeleigenaars zelf die weigeren renta te betalen of die vertraging oplopen omdat ze niet kunnen betalen, worden onderworpen aan bedreigingen en geweld, maar ook hun werknemers, zakenpartners en familieleden (UNHCR maart 2016, p. 31; COI Focus 12 oktober 2020, p. 16).

Er zijn geen concrete aanwijzingen dat verzoekers voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stonden, evenmin zijn daartoe andere indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zullen worden aanzien als weigeraars en enig verhoogd risico lopen om te worden gevisieerd door bendeleden. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omwille van het eventueel opnieuw openhouden van hun handelszaak, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Het betoog ter terechtzitting dat de bendeleden de som kunnen terugvorderen die ze zouden zijn misgelopen tijdens de sluiting van de winkel, is louter hypothetisch,

aangezien de bendeleden de sluiting van de winkel hebben aanvaard en de (schoon)moeder niet verder onder druk hebben gezet.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als een personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om te kunnen worden aangemerkt als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïdendeerd.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador.

5.8. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan voor verzoekers geen gegronde rees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendedegelerateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for*

international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in de verzoekschriften aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

7. De Raad stelt vast dat verwerende partij bij aanvullende nota de beschikbare landeninformatie heeft geactualiseerd. Verzoekers' betoog dat de informatie verouderd is, is dan niet langer dienstig.

8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus worden de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES